

Stoi/m.

Črna je zrakava, poltasta, bela stena, s
sredjo poltastjo.

Črna je svetlo ženska sorta, prava
na vsi vrstah, poleg pa svetlo, suho in
vsega, ki vključuje in vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega

Črna je svetlo ženska sorta, prava
na vsi vrstah, poleg pa svetlo, suho in
vsega, ki vključuje in vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega

Črna je svetlo ženska sorta, prava
na vsi vrstah, poleg pa svetlo, suho in
vsega, ki vključuje in vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega

Črna je svetlo ženska sorta, prava
na vsi vrstah, poleg pa svetlo, suho in
vsega, ki vključuje in vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega

Črna je svetlo ženska sorta, prava
na vsi vrstah, poleg pa svetlo, suho in
vsega, ki vključuje in vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega

Črna je svetlo ženska sorta, prava
na vsi vrstah, poleg pa svetlo, suho in
vsega, ki vključuje in vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega
na vsi vrstah, ki vključuje sredi, vsega

fr. Milčinski.

Nosi in vojna.

I.

Ona je zvrstno poltrijje leto stara, in sebelo poldrugo.

Ona je včetrno ženske sorte: zgoraj na in zvedava, poleg pa milda, da se so mega dobrilarija in snikarija redi, in plaša, da se boji celo naslikanege solda in prej sprida, ali grize, potem ga šele pogleda od blizu.

In modra je. Utrine in se zamisli; zamisli tako globoko, da niti tortice se bi videla, če bi jo kdo predurjo postavil. Potem pa pride z spradanjem na dan ki priča, kje daleč ji že stikajo misli: „Atak, stek, stek!“ No se bil se v posojenju, ali so te takrat tudi že klicali, stek?“ in „atek, kje si bil na prej, predno si misel k nam?“ ali pa: „Atak, stek, atek!“ Ali žlica tudi umek?“

Najrajša pa ispraviše po svoji ~~stvari in pojavi~~ Des Gubi dani gori svoj „Jakaj“ in „Jakaj“ in ni igrača, je ^{da je} ~~od 90~~ Uprava te: „Kakaj se reče ko, rju koraj? Bvej, stek!“ „Kakaj?“ Pa ji odgovori! Celo s naveni slovniki lahko prej pogleda, pa se bo sedel. Le kar sedi -

trojka! ^{na jaa} Nam jaz odgovoril, ki sem bolj sa-
 jen: "Konju se zato pravi Konj, ker nima
 rogov. Če bi imel roge, se mu ne bi reklo
 Konj, ampak Roza. Tako je!"

I tem odgovorom je ~~moje~~ deklica
~~čisto~~ zadovoljilo, do Konj, da ji je storil kaj
 jadra. Toda inš je niso sprejela: "Ka-
 konj nima Konj rogov! Povej, stek!", kadar
 ni vajen, bi smagal pri takem izpitu.
 Jaz sem vaju, ~~jaz~~ sem vse, kar je in kar
 ni, meni ni težak odgovor: "Konj nima
 rogov, ker jih ne more imeti. Kaj pa mi
 liš! Če bi Konj imel roge, se bi bil Konj,
 ampak Roza." Na to deklice ^{moje} glo-
 so se odzvala in to pomeni, da jo je odgovor
 popolnoma zadovoljil in je ~~se~~ ^{jo} ~~težkih~~
 lasnov.

Druge je pravda. Najgubša jed
 so ji štruktji, teh se naje, da se ji ustavi:
 jo; ~~postavijo se ji takrat, kadar jih je toliko~~
 narata, da niti tistega grigljaja nič vse
 ne sprejme, ki ga inš je s ustih, Najgub-
 ša igrača pa ji je Milka, punčka dol-
 ga dve peti; božič je bila stara eno
 leto, pa je se vedno ela, kar je najboljši

solcaj, kako ljubivimo in njo ravna njena
madrica. Moje detelce nji naravnost šteje
za madrico, in pa poleg Milke še več
druge dece: Spelco, ki je stara že čez dve le-
ti in je zelo tupejšer otrok, največ od gla-
se do nog in klobučevine; potem garmoca,
ki je revick brez rok, premdo je naravnost
pačil in jih goščal, Rajsemo, Rada' in
Rje; in na belega medvedka ne sme-
mo pozabiti; v trebuhu in na muziko.
"one-e-e", tudi od tega ^{tem} medvedka pra-
si moje detelce, da ^{mu} je madrica.

To je ona.

On pa je njena debelo goldrugo leto
stari bratec. Tako je dolg kakor širok.
Komaj leto dni star je že jedel figol in
solato, nemara se je baš ob tej piči tako
zredil. Dobiva ^{si} kofere, zato je ^{po} ^{cedi} ^{ih} ^{toliko}
licu vedno rdeč, in pa ^{cedi} stline. Da
mu namrečvamo speljati pod brado
~~polovico~~ žleb, da bi se mu soltekale
bregi in koda za njegovo farado. Karkoli in
svetle, na zelenkasto, juns gre barva - s,
če bi jih Richard videl falconie! - ponber

Taka po sebi, dela „i-i-i“ in je slak in
moramo ~~si~~ v kraj ~~bežati~~ da nas ne pove-
že. On osebo je slak! ^{Taka je bilo odhroja. Pa} ~~On~~ je me ni misl-
val duh, mislil je in racional, ikdaj je in je
nasel in na nečistem način gledjal je-
logičniški presnet: obrnil, pravičico, ~~opihajjo~~
jo drsal pred salo, glej - slak, ~~nebo~~ ~~se~~
do lasu podobem osemu v resnici! Pa
je ni odšel, ^{da} Doktor da se me slednjič
ni posrečilo in je rešil problem, ~~problem~~
kako biti slak in parazit oboje takrat.
Zajaka pravičico, proganja jo, nočena na-
prej in dela „i-i-i“ in cel Virstgar plus
mu kipi po kradi navzdol. Slak in
parazit ~~hkrati~~! Kerij!

Prišel je prijatelj in je videl pre-
snetljivo to kombinacijo in je izjavil:
„Škoda!“ je rekel, „da je vojna in podeli-
tes. Noblove nagrade odgostena: trojfant
je zrel zanj.“ In omenjam, da je ta prija-
telj boljši gospod. ~~Bi mi morebiti prepla-
val na prežgani juhi.~~

Stranka pod novo pošiljo pošte
gori zaradi ropota. Obzrlujem, ⁱⁿ Komagati
pa se morem! Oti naj fantu zatresem Du.

ma, ki se mu tako lepo razvija? Makšur
bi bil sie! - In sploh, kaj je vaj^{ta}...!

Osobne simpatije goji moj mladi mož
za Milko, Milka je tista gospodična, ki se ji
moje dekelce šteje za mamico. Cim jo zagle-
da, vse drugo izpusti iz rok in jo milo bli-
če: „Mita, Mita!“ „epa Mita!“ „to je lepa Milka!“
in poleg^{na} cepeta, sebelina nožicarna. Ta
ko jo gleda! Ali^{ta} Gubau^{ta} to je nesrečna; Ma-
la Milkina mamica je stroga in neu-
svrtiljena in z vikom in krikom in ne-
izpovedno mu brani svojo hčerko. Ne to-
liko in oživov na Repost in dostojnost -
saj naš fant ni tak - ampak ker se boji,
in to ne brez sprokav, da mu^{bi} parla
iz rok in se ubela; kaj^{bi} hčerke Milke
glava je nejn^a, je iz parcelarna. In ne-
mrečnem mlademu možu ne preostane
drugega, nego da sede in plaka. O, če se
udari, takrat se ne bo jokal. „Buc!“ pra-
vi, če zadene, kak rob in to je pogostokrat,
kaj njegova uboga glavica je takorekoč vse-
mu svetlu na poti; „bunfati!“ pa injavlja,
kadar pade. To je sre! Telesna bolest ga ne
driše nič, prav nič in ~~z~~ viasi mišlim.

4 ali ga ne bi dal, da se izuči za fakirja. Trina
bol pa, tej si kos: Kar sede in se jaha. Tu
Kadar se jaha, vsakokrat sede, Kar stivka,
kot. Pa ker le sede' je človek lahko pravo
srca zloster, le sedenemu se vse telesne
in duševne sile nemotene in ~~reprekraj~~
sane sredotočujajo na žalost.

Oslavnostnih prilikah nov ~~sto~~
naš fant je klac, ~~ker~~ se lahko reče, da jih
nisi brez posebnih neved.

To sta torej naša dva in tako sta
zdajle občasno vojne, in kakor sta nekre
starosti, vojna se vodi mirno, ne da bi
je bila svesta.

I.

Dobro vojna druga ugled vojantov,
pri naši deci ga ni svigrida. Ali zato nič
mišliti in samo marim spakogor, da kaj
ne zine, kaj bi ga težil. Pri naši deci je že
v miru igral vojnik tako odlično slogo,
da sploh ne more odličnejše, niti s sedanjih
razmerah ne. Kato in sarno, zato ne pri na-
ši deci ni svigrid ugled. ~~vojantov~~ Taka je
voja kveda.

Pri mojem detelcu je bil soldat druga
trajna kveda, ki je je sploh polnoda; prva

je bila Ruof - ta Ruof je istorija gas - druga
~~mašina, tista~~ soldat in ga soldatom ni bilo
 dolgo nič, potem šele je prišel na vrsto ~~stok~~
 Moj fantek pa je znal prej salutirati kakor
 sedeti in čim zagleda na cesti vojaka, že
 ga Romanovica: „Opah!“ - Kak je nemi
 beseda in se piše: „Habt acht!“

~~Bi nas se ne bshamo, nimanu te na-
 vade; žsto rad prijavam, da so si deca
 in vojaki sobe in tudi drugod prijatelji,
 in se se proučujam: Pa bi ne bilo vojarka,
 in bi ga moralo ustvariti že zaradi seel, le
 stoliko naj bi se preustrojilo, da bi imela
 več troberstev in sobnarjev; sate drugo
 vrst 3 sobnar ali 4 troberito, to bi ustrezalo
 novo sobnim načelom vsestranske brige
 za mladina.~~

Vojsna je prinesla nekaj novega: ra,
 njence; ~~Is jih je prinesla~~ ^{jih je} lpo število, vse
 časti vredno število. Naj bi 7 milijoni, da
 nimanu stoka! Pa ga imamo in naš
 fant jih prerača: Zamorec, ki je zaslužal
 roko, Gaspereka kreg glave - ^{izredne je -}
^{sodeluje;} kravo
^{na treh nogah in par bren holes,}
 Rjavega meljedka, ki sta mu izoblatani

oke ocesi - oh, kda drugi mi jih je izostal
Kakor krita sosnagna družba, ^{neumiljena}
voda mi je na mesto ~~voda~~ sčera prišla
majhen strojček gumbe, ~~ki mi klavir~~
~~solni binglja~~, da vsaj ne čisto slep, nekoga
^{zinter!} ~~naferne~~ ~~trave~~ ~~na~~ ~~truh~~ ~~vojake~~ ~~in~~ ~~ra-~~
~~ce~~ ~~koz~~ ~~Koles~~. Vsi so obryani ~~obryata~~ ~~jih~~
~~je~~ ~~velja~~, ~~ki~~ ~~ima~~ ~~to~~ ~~spes~~ ~~vidi~~, in jih je verjetje
gledati, ^{pa} fantje je stak in jih vozi "22-22".
Stranka pod nami se mi smili, ali se
morem ji pomagati: vojna je vojna!

Sestrica sodeluje. Ne gane sicer pe-
sta, zato pa giblje jezik: vhoeno je sod-
stvo in ukazuje in kara, napenja se kakor
goba in kriči v ubogi vlak, in tako se je
zgodilo in mi se glo šteli staku, da je igru-
bil glasno in zavozil v pec. Katastrofa!

Prezucnil se je vlak ^{izjavil} "buc!" in ^{buca} ^{Spričo krivice}
fati: ^{zaviden se opel okoli} "Tis iz vosa se mi je ^{privlepla} ~~stak~~ kri. ^{in se}
kosno vedstvo, plako moje detelce, ~~in~~
~~zaviden~~ ~~zavdnalo~~ ~~neumiljen~~ ~~jok~~, ~~stak~~, ~~za-~~
~~čuvri~~ ~~ne~~ ~~in~~ ~~se~~ ~~je~~ ~~pre~~ ~~strašil~~
in se ~~je~~ ~~pre~~ ~~strašil~~ tudi prišel deti, s'rog
so legali neboqčeni ranyenci in gledalci se
je kriilo mee. Pa je ^{je} ~~pre~~ ~~bitela~~ ~~posnoč~~. Na

lici mesta se je pojavila Kubiinja. S hitrim
 posledom je preročila ~~stari~~ negodo, in
 dela je fantka s Breavim narokom in so
 se ji utile solze. Z Gubke besedo ga je dvignila
 in v naročje in ga odnesla ven na sve-
 zovališče, za Krill se je drgnil in je sledilo debelce.

Fant je preskhal Kalkon odlogar, pogoltni-
 lo ga je zanimanje za nadaljnje dogodke. Z
 motno niti se je obrnil nos, krije spira-
 cije krala ^{boji previdnosti} ~~stari~~ ni bilo treba, Pač pa je
 sestra priiskava spavila na dan ~~stari~~
~~stari~~ kubi na čelu; fantek je dobil ~~stari~~
 belo obsego prek glave in glas je bil ~~stari~~
 "anore", žir in prišter narjesece, in ra-
 dost in prones sta bila velika.

~~stari~~ Pač se je sglasila sestrica, da naj
 tudi obsego. Kakaj Kar inia su, mora
 ona tudi ineti; enaka pravica za sba!
 Pač naj je ta pravica malka murgodna,
 nič se de, le da je enaka. In če bi fanta
 deli zok, bi ga naredi naj tudi in mo,
 Pač naj je velikih, kar se taki modrijani!
 Pač naj tudi obsego!

(Kubiinja pa je fant ^{posebno} ~~stari~~ ⁱⁿ pri se-
 ce, in ker si je domisljela, da je njegovi negodi

jeziki in upanja tiste dni in kakšno nemir-
 ne so bile noči! - Tudi smo srečno, pa je detelke
 pokrivalo lusine in jih skrbno spravljalo v
 školjke. Čemu je tako? "Oči," je odgovorila si-
 rota, "če bo še vojna in ne bo drugih igrarj,
 se bomo pa, lučindam igrati." Taka so sta
 le strelje.

¹ ~~Prvi~~ ² je stval ugodno potekla. Ga-
 zmanikalo je in je prišel Miklavž, častilji
 moj s mainem plodiu 7 dolgo belo brado
 in 7 kato palico in se je skrenel in ni bil
 čisto nič podoben stricu Alojziju, ~~in~~
 treba ~~si~~ ~~ni~~ ~~čiti~~ - se glas je imel malo
 drugačen. Mi, kar nas je velikih, smo
 bili tako zamašeni v nebiškega gorta
 in s njegov sijaj, da se niti brigali ni-
 mo za to; detelke pa je imelo posred svo-
 je oči in ko je dostojanstveno spet igri,
 nil, je rekla in povedala: "Miklavž ni
 bil nič ravnej." Iz tega dejstva je skle-
 pada, da se bo tudi božiček srečno zma-
 zel ^{nevarnosti in} grozo sojse in prišel kakor
 druga leta in se je izkazalo, da je ~~vrsta~~
 prar. Prišel je in da je prišel fantje so-
 jate, se razume ~~strelje~~; konja, boben in fru-
 bento je pa tako je imel.

7
 Se robava leto ništa tako zategla Miklavj
 in božič kakor letos. Poopijava saj združuje,
 dolgo življenje in pramiti vidi raj!
 Kakaj zdat je vojna in so stari rezezi; sel-
 čevati ~~na~~ je treba, obrucati bor in bozjak,
 in za uprave res ni deranja.
 To naša leca, ^{je} upošteva. Tisocere ima z dje,
 pa jih odloga na konec vojne. Kaj ne,
 ko bo konec vojne, mi boš Kupil virenik?
 in ko bo konec vojne, ji bo treba Kupiti
 piškot, tak in tak, posebne vrste, ki se
 ga ne dobi povsod in stane dva vira-
 ja, in Milki laonice in fantu zogo in
 ie to in oro; pa nišanič sitna, ~~na~~ se-
 kelce ^{in fant} in odano čakata, da se vojna konča.
 Od nune si pa obetate regulišar svoj
 svojega gospodarstva in blagostanja, nato
 do krepitve po enem blaženem času.

Nekaj me stebi. Moje dekle, ka-
 kor je najhoro, je skusa dejanski pose-
 gati s potek vojne. Steverni vira pripo-
 roča Gubernu Bogu, da bi skic Tone
 in skic Adolf zdruva pišla iz vojne.

~~Da sta najprej v pota. Zdat ali ni to~~
~~ko omreževanje civilnih orožj~~ ^{in si so ljudem}
 Vmorediti zopet vojno pravo, in bodo na-
 zadnje se kake sitnosti in pota?
 Tak ovekivilenka lahko spravil s čud-
 ne zadnje. ~~Sto~~ se mi je Zadržje dila, ko
 si je karkarica iz svojega nadstropja nates =

bratja, da ji ~~brata~~ ^{mo} brata vzeti v najskrajnejši. Da
 da se je po stopnicah gori in se pridrla v
 stanovanje. Naj si ~~brata~~ ^{naj} misliš Gudej!

(Rekel sem: „Guba moja hčerka, ni
 stvar, da se dereš! Nasprotno, poročni naj ti
 sivi domoljubni psi, da insa brata, ki
 so v britkiam drozjem v neki jurnariki se
 postavil s bratr naši ljubi očetrvani.
 Splah,“ sem rekel, „ga pa viti ne ~~gledaj~~.
 Naj naj prino g rjim, saj si viti ^{manjše;} blaak
 že ne zna sam kasnati!“

Tako sem jo tolažil, pa se je ledrla.
 Solze, lebele kakor vinke jagode, so se ji
 usipale po okroglih ^{trstevnata} licih deli proti ustom,
 Njer, jik je spretno ^{ona,} ~~brata~~ ^{g rjim} jgic.
 Kom. Gor no se je delaj se je ^{hardon!} ~~prisel~~ se on.
 Me iq strahu pred ~~vojaci~~ ^{vojaci}, (Quipatt ~~ura~~
 ta tako navado, že se dere eden, misli
 lungi, da se tudi ~~mora~~. Gudej pa so
 globni in ki vito Naj skrivil. ~~Da~~
 sta se ~~keraj~~ aka, kakor ki je iq ~~kože~~ leva.
 li, in si bilo pametne besede, da ki je
 prepričalaj solter nista se bila ^{soji} ~~stak~~ ^{švicel}
 sladkorja. Me prepriča, jik ne, podkupir
 jik, pa lahko takien je svet! Ni prast, pa mo.
^{zopadi Gudej}
 Moji dekelce je plaho, panou jo pre-

8
ganjajo hude sanje. Sanja se ji rado s levo
in na podlagi vsakokratnega leva stoka
in reka in zahteva iz svoje postelje k
mami. Imel sem dvorne, zato sem jo izpra-
šal, ali ji sploh že kdaj videla levo. Prite-
dela je, da ga je. To mi je bilo novo in sem
jo sprašil, kje in kdaj ga je videla. Oni
je bolj odgovorila, da v sanjoh. Ta pot so-
li naslovi, sem si rekla, pa tej poti ne pri-
dem naprej. Vprašal sem jo torej, ali in
kaj ji je naredil lev. Ona, da je bil si-
ten. Siten ji je skupen igrača in ma-
lopišnost tega sveta, od stenošne naga-
jivosti do brezobčinstvi' tuga. Gledam
na pametno vrgojo svoje delc, da se
mi pravič ne razvadi, pa sem izjavil:
"ker mi se nekonega stoka ugrizel, ki
previdno spi. Ne boš mi ločila iz svoje po-
stelje!" - Ali druga noč je imela že huj-
še sanje, sanjalo se ji je kar od ^{le} leva le-
vo, bela sta bila in tako sitna, da sta
kar pikala, in sta imela previdno last-
nost, da je njuna oblast se mamini poste-
li prenehala. Tretjo noč je kar na le-
vo in brez levo pritegla k materi, čer-
sanjalo se ji ni, pa sebi ji bilo storej, in

da ni le nuke ubil, ampak tudi dobrega
 puščavnik. Povedal sem ji to bajko, ker
 se je zgodilo, da je iz same ljubezni sklenaj
 zadržala ~~svetega~~ brata, objemajo ga. Ker
 mora imeti povest moralno, sem se dodal,
 kakor je bil vedel potem brez gospodinja
 in mi inel nikogar, da bi mi lajal papi-
 ce in pupice in je resni poqinil glade in
 žaje. Malo je preudarila, ne dolgo, in mi je
 rekla: "Ma, zdaj sta pa oba s nebesih,
 saj s nebesih je tako boljše kakor tukaj."
 Pa je šla morala k mabem.

Imeli se torej ne boji, pač pa je
 strah svoje kakor zlik sary. Vse se
 mi je zasmilila, ^{revica,} [pelo] al sem jo po gla:
 v ~~in~~ in njenih treh kitah, tako se dol-
 ge kakor miši repti, in sem jo fotolajil:
 "Nič se ne boj, moja bicenka, saj na
 vsem se bo nič priqadela, saj ji tudi
 mi nisno nič storili."

Previkala je tiko ustnici, s debro
 je ponasgala moje besede. Potem se je
 nemara spomnila bogatstva, ki se ji
 obeta po sklenjenem miru, in je sprava
 la ~~stvar~~ sprava, ki je na jeziku mi:

ali razmere so bile take, da smo ~~mi~~ bili ^{zastonj} zastonj
 že ~~izjavo~~ pred vojno v besedi in ~~človek~~
 nekad razdva Kripije. Pa tudi moji se
 kelce ni tako več miru in je prijavilo,
 da ji moramo Kripiti sestrico. Pravglas
 je hotela inšeti Kaj dve, menda Ker je
 čila, da se ljudeje zdej v vojnem času
 z svoje zlagajo Kar na debelo. In se za
 grezila je, če ne Kripit maona, bo pa sa
 ma Kripita. Iva pa rekla z žens, naj
 bo in bo je Bog dal, in smo uspele voj
 ni Kripiti leto, čisto majhno leto, in je
 bil fantek, Ker ^{so} punčke ~~ni bila~~ baš pošle,
 kakor kakor je pošle se marsikaj drugega.

Malo bala sva se, Kaj poročé najsta,
 rejša, ko se loči sestrice, ampak brata
 Pa je bila Ker zadovoljna; ~~in~~ poljo
 bila mu je obe poklici in sva sprazniti,
 Kakšno naj mu damo ime, je izjavila:
 "buka, ki je planke Kuka." Jane Pog
 se, Kje je spet to ujela.

Tudi naš fant je ljubeznivo sprejel
 novega brata. Taki mu je prinesel daril
 la: eno opalo in majhen glindot vrček
 in pri vrčku ni pozabil postaviti svavila,

bejti mir na nequmet lieu naruga mdega.

Teta dresi in brateu in sotrici ni
gubegus so susjega najrovejsega sorajen-
ca se kaq niu splakuela.

Sotrica qa kodi zibat in mu poleq pre.
perlje:

"Ojika, tutajika,
naifantek saqajika.
Manija zibala, je pela lepo:
Ojika, tutajika..."

in se ji ne mudi nitkaror pres.
Brateu qa mu sorada igrace: za-
morca brez rok, Qadpericka brez glave, sa-
ca brez Koles, in e ignarone s Kukinji kat
Krompir ali kako pomev, vse bi mu qoo.
sil in natrosil s posteljes in sodk
kujis mu je prijatoljes delati "gladeq-
pumpiq" po mehkem, belem obraptet,
Korraj qa sadcemo strom.

Ana ^{vendar} Lbero me sevoj fantell, e-
pkan je divjalk in me je zadoljic resno u-
zalib. Sila nad odpira pec in brtkia po
pepeli. Oni Jan je bila spet vta soba
narrnetena s pepelom. Uzel sem qa vro-
ke. "Ligom," sem rekkel, s priqunaj, kdo je
odprl pec, kdo je narsinjat sobo!
Ca se mi je narsinejal s tistimi si-

¹² Kolikni gobki in odgovoril: „Mali bratec
‘del,“ - da je mali bratec to naredil.

To je pa bila po mojem tednem
prepičanju laž. Videl sicer nisem in
zato ne morem pisati, kdo je odpel peč
in kdo je trosil pepel. Ali mali bratec
ni bil oni in ni mogel biti; ker je
sijal v svojem posej^{ku} in se ni gnil
nj^{ega} in če bi se bil, bi ga bil gotovo
kdo zapazil. Niti ni verjetno, da bi bil
v njegovi starosti desetletni že tako izpu-
jen, da bi odpel peč in trosil pepel.
~~Ko je bil pod pravkar šele obrisan.~~

Resnično sem bil ugalen, kajti
potemtakem ne morem drugače misli-
ti, nego da ~~to~~ moj fant laže. Navedel
sem mu svoje mnenje, da je še premlad, da
bi legel,
zato in da bova drugač poplesala. Pa se
je kaj kesal, izjavil je, da sem njegovo
„rubo piše“, kubo piše narveč, in me
opredel, če ga imam kaj rad.

Tako živimo in vojina gre svojo
pot, samozavestna, neizprosna, ~~xxx~~ se
uklonjena in ji še od dleč ni videti kra-
ja. Moji plahi kverki, siroti majicni, se

¹³ Pravi nategne noteca, od notec muzleti
smek v dšenci in na nosk, waquba
nosk, zamigi, odpre noteca in se zame-
ji: è - čisto kratho in rahlo: è. Gospa Jere-
tina, ki nam solavljā leco, pravni, da
je ni videla kaj takega; pred enim
mesecem se stroci se smejo, ta se pa,
jedva stak štirinajst dni. In kako
rad se smeja; ~~dobrosoljicki~~. Komaj ga
človek pogleda, že se zareži, naj najsem
dobrosoljicki. Ta da bi bil kriv vojne? -
že spet se smeja! Kdor bi ga videl -
če je kojji - bi odložil orožje! Smeja se -
naj nam bo v dobro znamenje ~~in~~ za
mir, za srečen mir, pravičen, srečen mir!